

Tydzień z Maryją

Nr 8/2021 (141)

I Niedziela Wielkiego Postu
21.02.2021

Słowa Ewangelii według świętego Marka (Mk 1, 12-15)

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwieczniony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Duch wyprowadza Jezusa na pustynię. Jest taki czas, kiedy i my otrzymujemy takie zaproszenie - do wyjścia poza codzienność, znalezienia przestrzeni dla Boga. To jest czas trudny. Dla Jezusa także był. Ale to czas błogosławiony, czas nawrócenia, przemiany, przedwiośnia przed tym, co nowe, radosne, żywe, piękniejsze... Nie bójmy się wejść za Chrystusem na pustynię ze wszystkim, co mamy, ciałem i duszą, modlitwą, postem i jałmużną, by całe nasze życie mogło przeniknąć tym przedwiośnią, oczyszczonym pięknem.

Dekalog - Przykazanie VII

1

Drodzy Czytelnicy!

Skończyliśmy mówić o szóstym przykazaniu, zastanowimy się, co nam Bóg chce przekazać w przykazaniu siódmym – „Nie kradnij!” Bóg dał nam świat. Wszystko przygotował na przyjście człowieka. I niebo i gwiazdy, oceany i góry, zwierzęta i kwiaty, ryby morskie i ptaki. Dla człowieka. Tylko dla niego. Bo go ukochał. A kto kocha, chce dawać prezenty.

Bóg mówi do człowieka: „Masz władzę nad tym wszystkim. To jest twoje. Rządz tym, bądź szczęśliwy ty i twoje potomstwo”.

Dając świat i władzę, Bóg dał nam kolejny prezent – hierarchię wartości. To świat jest dla ciebie, a nie ty dla świata. Rządz rozumnie. Nie może zwierzę rządzić człowiekiem. Nie można żywić 10 piesków, kiedy za ścianą umiera z głodu sąsiadka. Czy czasem daru miłości do bliźnich, który dał ci Bóg, nie ukradłeś i nie dałeś ulubionemu zwierzątku?

Bóg dał nam hierarchię wartości. Rozumne rządy światem i tym, co na nim jest – to dar Boga.

Bóg nie skończył na tym. Daje następny dar. Mówi do człowieka: To wszystko jest wspólne. Nie chcę, żeby jeden tyran zawładnął tym wszystkim, a inni byli niewolnikami. Nie chcę, żeby człowiek niepełnosprawny nie miał chleba, nie miał dachu nad głową. To wszystko jest wspólne dla was. Rządzcie tym!

Bóg nie jest skrajnym kapitalistą. Ale Bogu dzięki, że nie jest Bóg również komunistą. Dał nam kolejny prezent.

– Człowieku! Masz prawo do własności prywatnej. To dzięki niej możesz być wolny, nie musisz żebrać. Nie musisz błagać jak niewolnik o kawałek chleba. Dzięki niej masz zabezpieczony w jakiejś mierze byt swój i swojej rodziny. Dzięki niej czujesz się bezpieczniejszy. Nie musisz drzeć każdego ranka, czy dożyjesz zmięczenia. Możesz sobie kupić to, co ci się podoba, a na co ci stać. Dzięki własności prywatnej czujesz się odpowiedzialny za to, co masz. Dobrze wiesz, że to co wspólne, bywa nieraz niszczone, niepilnowane, niezadbane.

ks. Norbert Sarota

CHRYSTUS CIERPIĄCY W SZTUCE SAKRALNEJ cz. I

Rozpamiętywanie Męki Chrystusa stanowiło i nadal stanowi szczególną formę pobożności w przeżywaniu Wielkiego Postu. Pomagała w tym sztuka sakralna, która działając na wyobraźnię, przybliżała tajemnice wiary wszystkim, gdy umiejętność czytania była mało rozpowszechniona, a dostęp do literackich opisów ograniczony.

Szczególną rolę pełniło tu wyobrażenie ukrzyżowanego Chrystusa, początkowo umieszczane w księgach liturgicznych, potem na belce tęczowej w kościołach, czy też na ściennych polichromiach. Od pierwszej połowy XV w. ilustracje Męki Chrystusa zaistniały na ruchomych skrzydłach szaf ołtarzowych. Toteż tryptyk był najliczniej reprezentowanym typem nastawy w Małopolsce.

Oprócz ilustracji wydarzeń z historii Męki Pańskiej do tematyki pasyjnej należą również dewocyjne przedstawienia cierpiącego Jezusa. Motyw Chrystusa Frasobliwego wywodzi się z przedstawienia Syna Bożego oczekującego na mękę. Rzeźby Chrystusa Frasobliwego znajdowane są w kapliczkach przydrożnych czy domowych ołtarzykach. Szczególnym świadectwem przeżywania tajemnic Męki Chrystusa wywodzącym się z literatury dewocyjnej jest „Pieta”. Ewangelie nic nie mówią o obecności Matki Jezusa przy zdjęciu z krzyża, ale pobożność chrześcijańska przez wieki niezmiennie umieszcza Maryję pod krzyżem, gdy trzyma martwe ciało Jezusa przed złożeniem do grobu.

Zrozumieć Mszę Świętą, aby pełniej w niej uczestniczyć... (cz. 8)

Znak pokoju

„Przekazanie znaku pokoju, które poprzedza komunię eucharystyczną, to gest szczególnie wymowny: wierni wykonują go, aby wyrazić aprobatę Ludu Bożego dla wszystkiego, co zostało dokonane w celebracji oraz potwierdzić zobowiązanie do wzajemnej miłości, jakie podejmują, spożywając jeden Chleb, pomni na nakaz zawarty w słowach Chrystusa: *Jeśli więc przyniesiesz swój dar przed ołtarz i tam wspomnisz, że Twój brat ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj*” (Jan Paweł II).

Od początku chrześcijaństwa przez długie wieki znakiem wspólnoty braterskiej był pocałunek (zwany „świętym pocałunkiem”). Obecnie po słowach Kapłana: „Przeżycie sobie znak pokoju”, wierni zwracają się do siebie nawzajem i wyrażają gotowość do pojednania w formie: podania ręki, życzliwego uklonu lub objęcia. Kiedy przekazuje się znak pokoju można powiedzieć: Pokój Pański niech zawsze będzie z tobą lub Pokój z tobą. Na te słowa odpowiada się: Amen.

STYGMATY

Słowo **stygmat** (gr. „*stigmata*”) początkowo oznaczało znamię, piętno wypalane żelazem na skórze niewolnika lub przestępcy. W średniowieczu terminem tym określano osoby wybrane przez Boga, naznaczone krwawymi ranami wprost z Męki Pańskiej (na głowie, boku, rękach i nogach). W „Leksykonie mistyki” P. Dinzelbachera czytamy: „stygmaty – widzialne lub ukryte, trwałe lub okresowo powtarzające się (zwłaszcza w piątek, w Wielkim Tygodniu), boleśnie odczuwane pojawienie się ran Chrystusa na ciele”. Naukowcy od lat poszukują odpowiedzi racjonalnie wyjaśniających fenomen stygmatów. Z naukowym wyjaśnieniem nie poradziła sobie również medycyna. Jak wyjaśnić to, że rany pojawiają się wbrew woli, nie ulegają infekcji, nigdy się nie goją, znikają dopiero po śmierci, a za życia krwawią, chociaż znajdują się z dala od wielkich naczyń krwionośnych i do tego z ich wnętrza wydobywa się przyjemna woń? Stygmatykom, oprócz krwawiących ran na ciele, towarzyszyło posiadanie innych, niezwykłych zdolności, takich jak np. mistyczne wizje, jasnowidzenie, prorocтва, bilokacja, lewitacja, a nawet obcowanie z duszami zmarłych.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 22.02.2021 – Święto Katedry św. Piotra, Apostoła	
18:00	+ Za śp. Stanisławę i Piotra Zębałów, Kazimierza Zębałę
Wtorek – 23.02.2021	
18:00	+ Za śp. Stanisława Mozdyniewicza
Środa – 24.02.2021	
7:00	+ Za śp. Mariana Jurkowskiego
20:00	O błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Marty i Teresy
	O łaskę zdrowia dla Marcina przez przyczynę Matki Bożej
	O zdrowie dla brata i rodziny
	+ Za śp. Stanisława Banasia w 2. rocznicę śmierci, Otylię i Macieja Banaś, Teofilę i Piotra Pateckich
	+ Za śp. Tadeusza Krawczyk, zmarłych z rodziny Krawczyków i Woźniczaków
	+ Za śp. Roberta Stopińskiego
	+ Za śp. Pelagię Sobotę w rocznicę śmierci i Andrzeja Sobotę
	+ Za śp. Mariannę Zielińską
	+ Za śp. Waldemara Nogiecica
	+ Za śp. Franciszka Zasade
	+ Za śp. Paulinę Turczyńską
	+ Za śp. Waldemara Krajnika
	+ Za śp. Zygmunta Domagałę
	+ Za śp. Stanisławę Podsiadło
Czwartek – 25.02.2021	
18:00	+ Za śp. Zofię Cieślak w 1. rocznicę śmierci i zmarłych z rodziny
Piątek – 26.02.2021	
18:00	+ Za śp. Gabriela Miernika
Sobota – 27.02.2021	
18:00	+ Za śp. Mariana Jurkowskiego
Niedziela – 28.02.2021	
7:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Alicji i Pawła w 40. rocznicę ślubu
9:00	O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Huberta w 12. rocznicę urodzin i Marysi w 7. rocznicę urodzin
10:30	+ Za śp. Lucjana Bubkę w 24. rocznicę śmierci, Janinę i Tomasza Bubka, Helenę i Tadeusza Walczak
12:00	+ Za śp. Jana Krupę, Anielę i Alojzego Krupa, Franciszka i Zofię Koza
18:00	+ Za śp. Czesława Chwastek w 41. rocznicę śmierci, żonę Janinę, Wandę, Aleksandrę Kosteckich i zmarłych z rodziny

Bł. Anna Katarzyna Emmerich – stygmatyczka

Urodziła się w 1774 roku w bardzo ubogiej chłopskiej rodzinie w Niemczech. W jej domu panowała za to atmosfera modlitwy i zdrowej pobożności. Już jako dziewczynka doświadczała łask mistycznych: ukazywał jej się Pan Jezus i Matka Boża; ona sama uważała te doświadczenia za coś zwyczajnego. Myślała wtedy, że także inne dzieci mają podobne wizje. Mając 24 lata otrzymała stygmaty korony cierniowej, na jej głowie pojawiły się rany, które ukrywała pod noszoną stale opaską. Jej cierpliwa, ufna modlitwa stawiała się jeszcze bardziej naznaczona specjalnym działaniem Boga. Pan Jezus wybrał ją, by się do Niego upodobniła i to w tajemnicy Jego Męki, którą nieustannie rozważała. Przed jej oczyma przesuwali się kolejne sekwencje okrutnego cierpienia Pana, które na podstawie jej słów zostały spisane przez poetę i pisarza Klemensa Brentano. Tak powstała bardzo znana książka „Bolesna Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według widzeń świątobliwej Anny Katarzyny Emmerich”. Zamieszczony w niej opis stał się głównym źródłem inspiracji do powstania filmu Mela Gibsona „Pasja”.

Podczas pełnej cierpienia choroby, Katarzyna otrzymała całkowitą stygmatyzację, gdy pojawiły się rany na jej rękach i nogach oraz rana przebitego boku. Przez 11 lat karmiła się jedynie codzienną Komunią św. i wodą.

Błogosławiona zmarła 9 lutego 1824 roku. Jan Paweł II beatyfikował ją 3 października 2003 roku, na rozpoczęcie Roku Eucharystii.

Słowo na czas Wielkiego Postu...

„Post pomaga nam uświadomić sobie, w jakiej sytuacji żyje wielu naszych braci. Dobrowolny post pomaga nam naśladować styl Dobrego Samarytanina, który pochylił się nad cierpiącym bratem i spieszy mu z pomocą. Nasz wolny wybór, jakim jest rezygnacja z czegoś, aby pomóc innym, w konkretny sposób pokazuje, że bliźni przeżywający trudności nie jest nam obcy”.

Benedykt XVI

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE I Niedziela Wielkiego Postu – 21.02.2021

Przeżywamy pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, czasu nawrócenia, pokuty. Od pierwszych wieków Kościoła wykorzystywano ten czas szczególnie na przygotowanie kandydatów do chrztu. Uczynimy wszystko, co możliwe, by ten czas doprowadził nas do pogłębienia duchowej relacji z Bogiem.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek o godz. 17:00 – dla dzieci i po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 i o godz. 16:00.

Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17:00. Za udział w Gorzkich Żalach, a także w Drodze Krzyżowej możemy uzyskać odpust zupełny. Oprócz udziału w nabożeństwie należy wypełnić zwykłe warunki uzyskania odpustu: musimy wykluczyć przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego, musimy być w stanie łaski uświęcającej, przyjąć Komunię Świętą i pomodlić się w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego.

Ofiary na kwiaty do Bożego Grobu, będą zbierane na tacę podczas nabożeństw Gorzkich Żali. Można też złożyć ofiarę do skarbony koło kropielnicy i na konto parafialne.

W dniach 14-17 marca odbędzie się w naszej parafii **rekolekcje wielkopostne**, które poprowadzi ks. Andrzej Gołębiowski, salezjanin, katecheta, komentator programów katolickich.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła

śp. Marianna Zielińska

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...